

Herm

pacem importabilem: consequenter memoria fonti indeficienti eternaliter inherente. Primum filio secundum spiritu sancto tertium patri proprie assignamus: et hec de redemptionis fructu. **F**idei vero exinanitatem tria precipua vobis intuenda contendo. Non enim simplex aut modica illa exinanitio fuit: sed semetipm exinanivit usque ad carnem. ad mortem ad crucem. similiter exinanivit se in rebo. in corpore et in anima. In rebo quod ex omnibus rebus celi et terre non habuit ubi caput suum reclinaret: ipso dicere math. viij. Vulpes soueas habet et volucres celi nidos. filius autem hominis non habet ubi caput suum reclinet. In corpore se exinanivit. de quod Isa. i. A planta pedis usque ad verticem non est in eo sanitas. Si militet in anima se exinanivit: ex anima patri offerens voluntatem dicens mar. xiiij. deo patri in agonia. Abba pater. omnia tibi possidilia sunt: transfer a me calicem istum. Veritatem non sicut ego volo: sed quod tu vis. Et nos tandem quod has tres exinanitiones de nostro possumus non de verbis bren. Sed dicit aliquis. Non potuit deus reparare operum suum absque tantia difficultate. Valuit sed maluit cuius iniuria sui ne pessimum atque odiosissimum vicuum in gratitudinis occasione usque repietur in homine. Quid enim dicebat homo creatus et ingratus. Gratias quidem creatus sum: sed nullo auctoritate grauamine vel labore. quid magnum est: cum quilibet magna in ubi facilitate donauerit. Nam de me sicut de ceteris dixit et facta sunt. Sic beneficium creationis attenuans humana ipsetas magnitudinis materiam in desumebat. unde amoris causam habere debuerat sed obstruens est os loquentium iniqui. luce enim clarius patet quantum pro te o homo dispendium sui fecerit. Sex diebus condidit omnia et te inter omnia. At vero per xxx annos opatus est salutem in medio terre. Tertium vnguentum est quod ambobus antecellit: et hoc appellauerunt pietatis: eo quod fiat de necessitatibus pauperum de anrietibus oppressorum. de prævaricationibus tristium. de culpis delinquentium: et postremo de omnibus quorumlibet miseroz eternis: etiam si fuerint inimici. Despicabiles videntes species iste: sed est super omnia aromata vnguentum quod ex eis conficit. Igis multe miserie col-

lecte atque oculo pietatis inspecte: ipsi sunt species ex quibus vnguentum optima perficiuntur. Felix mens que talium collectioe aromatum selexitare et impinguare curauit: infundens ea oleo misericordie et ardore decoquens caritas. Verum quod famone istius de vnguentis in longum præsumus de primo et secundo vnguento. ideo de hoc tertio hec pauca sufficiat ne plenitas quod est tediis deuotione extiguat: sed bis vnguentis deliburi curramus in odore vnguentorum istorum via mandatorum dei.

LVI. De sancto Jacobo.

Iste vocatum est nomine eius iacob. Gen. xxvij. Dicit Gre. Mens nostra mutabilitatis sive pondere ad aliqd semper impellit aliter quam est nisi in statu suo arta discipline custodia teneat semper in deteriora dilabitur. quem stans deseruit statum quem bene potuit amissit. **G**loria ergo proposita sancto iacobo pruenienter potest applicari: qui cum interpretatur lucratore sive suppluator: eo quod ad iam dictam nostre mentis mutabilitatem reparandam in deo stabiliendam forenter lucrabat: quod tandem omnia quod mente sua infirmabat penitus supplantavit. et supplantans pulchritudinem in pleno dominio eorum omnium quibus in prima creatione visus est domini Gen. i. Crescere et multi. et replete terram et subiecte eam: et dominatmini pisibus mariis et volatilibus celi ratione uersis animantibus quod mouent super terram quod sicut statim homini obedienti omnia obediuerissent et fuissent. ita cadenti et inobedienti omnes creature sunt rebellis. sicut dicit Eccl. Creatura tua tibi factori defuiens excedit in tormentum aduersus impios. Justus ergo gloriosus iste princeps dictus est iacobus. quod lucrando et pugnando verum iacob patriarcham videlicet viriliter imitabatur ut quod in virtute vite sequeres etiam in similitudine nominis imitaretur. Quomodo autem ipsum fuerit imitatus. sciendum quod antiquus iacob quattuor locis et vicibus lucrando pugnabat: et pugnando supplantavit scilicet in viro matris cum Esau fratre suo. secundo in domo patris iterum cum Esau. tertio cum laban cognato. quarto cum angelo.

Primo dico antiquus iacob luctabatur cū
esau fratre suo in utero matris. Diceniz dī
gen. x. Dedit dñs pceptū Rebeccae qui
collidebatur in utero eius parvuli et iacob
egrediens de utero plantam tenuit fratri.
Secundo luctabatur cū esau fratre suo in domo
patris supplantas eū tollens eū priogenita
et nubilominus surripies eius benedictionē
Nam de primo genito dī ut supra. Coxerat
iacob pulmentum ad quē cū venisset esau
lassius de agro ait. Da mihi de coctione hac
russa cui vixit iacob. Glende mihi primogeni
tua ille r̄sidit. En morior quid mibi p
retulit primogenita dicit iacob. Jura ḡ mi
hi. Juravit et vendidit primogenita et sic
accepto lenti edullio p̄mitit et bibit et abiit
parcipēdens q̄ primogenita vendidisset. dī
benedictionis aut surreptione dī iterū Gen
xxvii. Dixit ysaac ad filium suum esau. Veit
germanus tuus fraudulenter et accepit be
nedictionē tuā. at ille subiunxit verbū p̄posi
tū. Juste vocatū est nomē eius iacob supplā
tauit enim me en altera vice primogenita mea
ante tulit. et nūc secundo surripuit benedi
ctionē meā. Tercio supplantauit laban fugi
endo. sic enī scriptū est Gen. xxii. Surrexit
iacob et impositis liberis ac coniugib⁹ suis
super camelos abiit. tulitq; omnī substan
tiam eius greges et quicquid in mesopota
mia acquisierat pergens ad ysaac patrem su
um. Quarto luctabatur cū angelo Genes.
xxviii. vbi dicitur. tulit iacob uxores suas du
as et totidem familias cū xi. filijs et trāsiuit
vadum iacob. transductisq; oīb⁹ q̄ ad se
permebant remansit solus. et ecce vir lucta
batur cū eo usq; mane. qui cū videret q̄
eū superare nō posset tergit nerū fémoris
eius et statim emarcuit. dixitq; ad eum. Di
mitte me aurora eīm iam ascendit. Respon
dit. non dimittam te nisi benedixeris mihi.
Ait ergo. qd̄ nomen est tibi. Fidit Jacob
ille inquit neq; ultra vocaberis iacob
sed israel. qm̄ si contra teū fornū fuisti quā
tomagis contra homines præualebis. et sequi
tur. et benedixit eīm eodem loco. Cō
Sicut igitur verus iacob his quatuor mo
dis supplantando vicit. sic nouus noster ia
cob totidem modis luctando tam cū actio

nibus qm̄ cū passionibus viriliter vicit. Il
las enim actiones strenuissime perficiendo.
Istas autē passiones virtuosissime sufficien
do. Primo enim luctabatur in utero vincens
interiores affectiones. Secundo in domo. i.
in corpore superans carnales delectationes
Tercio supplatauit laban qd̄ interpretatur
candidus signans in dīm suppeditans innumer
andas occupationes. Quartu vicit anglm̄
id est deum cogens eū addandam sibi bene
dictionem. q̄ aut noster iacob in utero vice
rit patet ex hoc q̄ cum xp̄s sibi et iobannī di
xerit. Potestis bibere calicē quē ego bibitū
vus sum. dixerunt. possimus dantes victaz
voluntatem ad amaritudinem passionis. q̄
etiam corpus vicerit p̄z ex hoc qz tedit illud
in passionem. q̄ etiam in dīm vicerit in hoc co
gnoscitur qd̄ ip̄e dicit in sua canonica. Om
ne qd̄ natū est ex deo vincit in dīm. et hec est
victoria que vincit mundū in fides nostra.
q̄ etiam vicerit deum accipiendo ab eo bñ
ditionem. pater luce. ix. iii. vbi dī. Edixit e
os foras in berbaniam et eleuatis manib⁹
suis benedixit eis. et factū est dum benedice
ret eis recessit ab eis et ferebatur in celū. Ju
ste ergo vocatum est nomē huius principis
iacobus quia totidem modis et vicib⁹ exti
tit supplator. et ideo meruit taz ip̄e q̄z alij
apli in pristinū statū prime creationis a do
mino collocari. stans erectus tam in natura
libo q̄z in gratuitis coram deo et hñs dñi su
per ceteras creaturas. vnde marth. x. Dedit
eis s. discipulis potestate spiritū immūdo
rum et curare omnē languore. nūc tandem a
liquando ad nostram edificationē materiā
inflectamus in totidem locis et lucramib⁹
nos viriliter exerentes. vt si gloriosi huius
principis gloriam cupimus possidere ip̄m
et non pigeat imitari. Primo discentes lu
ctam actionū. Secundo passionū. Primo
ergo luctemur cū actionib⁹ nostris in utero
vincentes interiora nra et ipsa in statum te
bitū ordinantes. qd̄ trib⁹ modis fieri oportebit.
Primo enim luctari oportet ad inter
iorum nostrop purgationē. Secundo ad
purgatorum p̄cordationē. Tercio ad con
cordatorum eleuationem que tria multo su
dere et multo indigent labore atque ad sta

Hermio

tum pristinū hoc est ad statū creatōis refor
menti. Illa em̄ tria hō primo creatus habu
it s̄ p̄fōz peccauit sūt oia deformata. Pri
mo ergo luctemur purgātes interiora n̄a
ita ut quicquid merdeat cōscientiā nostrāz
cōtinuo expellaf qd̄ ammonere sapiēs volu
it cū dixit. Expurgate cū paucis que pauca
sunt. s. p̄nia & resistēta. vt p̄ p̄niam cōmissa
expellanf & p̄ resistēta cōmittēda p̄hibitān
tur. Cū. n. interiora n̄a in tria principalia
s. in intellectū voluntatē & memorīa reduc
tur. Intellectus purgādus ē a falsis. volun
tas a malis. memoria a fedis. & tūc interio
ra nostra optime sunt purgata. Secdo lucte
mur ad purgatorz cōcordatōnem. ita vñ vt
pio affectu & equali coāmine oia velint deū
vt bonū qd̄ intellectus cognouit. voluntas
velit. memoria amplectet. & nō sint ī eis scis
mata qd̄ cū facū fuerit sup̄modū fēstīnāter
hō. pficit. ppter qd̄ teus dicit in puer. Tria
sunt que placēt sp̄ni meo q̄ sunt. pbata co
rā deo & hōdūs. quoz vñ est cōcordia fra
trū. Nam vt ibidē dr. Ubi frater adiuuat
a fratre ibi firma ēciuitas. Vñ monet nos
apl̄s di. Nō sūt in vobis scismata. Tercio
luctemur ad recōciliatorz ad deū eleuatōez
Ad hoc em̄ homo inter oēs creatureas statu
rā habet erectā ceteris oībus ad terrā curva
tis. vt p̄ exteriorē erectōem de interiori nos
cōmoneret. vñ. p̄pheta. Eleuare eleuare. qd̄
bis dicit. ppter cogitatōez & deuotōez. cui cō
sonat apl̄s di. q̄ sursum sūt querite p̄ cogi
tatōez q̄ surū sūt sapite p̄ deuotōez. Se
cundo luctandū est in domo hoc est cū cor
pore qd̄ est domus anime. vt illud supplante
mus. i. sub plantis conculcemus qd̄ in trib
iterum fieri op̄redit. sc̄z in carnaliū deside
rioz cobhibitione. sensuū refrenatione. malo
rū p̄suetudinū expulsione. Primo dico luct
andum est in domo corporis nostri. vt car
nalia eius desideria extinguamus. Nunq̄
enim proficiimus qd̄ di ralibz adituz nō ne
gamus qz vt dr. Eccl. Si prestes aie tue cō
cupiscentias eius faciet te gaudiū inimicis
tuis. cui p̄sonat apl̄s desideria carnis nō p̄
ficietis. Cur hoc qz iterū dicit idem. Si se
cundum carnē vireritis moriemini. Omnis
em̄ voluptas habz penā. necessitas parit co

ronā vt ait sapiens. Secundo luctandū est
in sensuum refrenatione. vt ab omnibz illici
tis refrenētur. qz vt ait Gre. Non licet intu
eri qd̄ nō licet p̄cupiscere. Si em̄ euā sensus
suos custodisset. p̄nū vñtū nō p̄medisset
Si dyna filia iacob ad videndum alienige
nas nō exisset. Sychē eam non corrupisset.
hinc bern̄. habeat fidelis homo sensus suos
exteriores nō duces sed suientes vt cuz dire
rit huic vade & vadat & alteri veni & veniam &
seruo suo fac hoc & faciat. Tercio luctandū
est in male p̄suetudinis extinctione qd̄ etiāz
faciendum dyabolus persuasit Job primo
di. Vñlem pro pelle & cūcta que hz hō das
bit pro anima sua. ac si dicat. Qui animā su
am saluare desiderer antiquam pellez male
p̄suetudis abhiciat sūpta bona Bern̄. Alcin
gat se spiritualis homo necessitatē sibi faci
ens p̄ necessitatē p̄suetudinē p̄ cōsuetudi
nē donec plenā mereatur accipere delectatio
nē. Tercio luctandum est p̄ laban. i. cu mū
do tamdiu cū illo concertates quo usq̄ ipm
integraliter p̄temnamus & per omnia supplā
tem & supplātū p̄temnamus fa in ipo vt
in ceteris p̄siderantes scilicet qz non sufficit
deficit. inficit. Nam te primo dicit salvator
Quid prodest homini si vñiuersum mōm
lucretur. ac si dicat nil. ergo nō sufficit. imo
si oēs mōdi diuitie in vñū hominē p̄fluāt nō
darēt sufficientiam qm promittūt. Cui p̄ra
tio est. Quia ania cū ad imaginē dei sit re
ata & per p̄sequēs capar dei nu llis rebus sa
tiari poterit nisi deo. Secundo consideran
dum est si mundum vincere volumus qz te
ficit. Si em̄ aliquid nativē bonitatis in mū
do esset hoc tamen subito evanesceret nec po
test aliqualiter permanere. quia vt dicit io
ban. Mundus transit & concupiscentia ei.
Gre. Ecce mundus qui diligitur fugit &
men fugientē insequimur. labēti in hrem.
et quia labentem retinere non possum⁹ cuz
ipso labimur quam cadentem tenemus. &
si plene vincere vñlemus esset per omnia
relinquendus. quod suader Grego. di. nil
maligni spiritus in hoc mundo possident p
priū. Audi ergo cum nudo lucrati tebe
mus. Nam qui vestitus cum nudo luctatur
cūtus ad terram derigitur quia habet vnde

teneatur. Quid autem sunt terrena omnia nisi quedam corporis indumenta. Qui ergo contra dyabolum ad certamen properat vestimenta abrictat ne succumbant. Tercio ut mundum vincamus consideremus quia infra post se trahens suos amatores. cum enī sim iohannem. Omne quod est in mundo concupiscentia sive carnis concupiscentia oculorum aut superbia vite. his tribus infectiōibus omnes inficit amatores. ut sine auarii. luxuriosi et superbi sicut ille. quia ut Ecl. p̄m dicitur. Qui terigerit picem inquinabitur ab ea et qui p̄municauerit superbo induit superbiā. vnde ps. Commixti sunt inter gentes et didicerunt opera eorum. et fūerunt stul. eorum et factum est illis in scandala. In hoc aut solo obmissis omnibus alijs mundum possumus supplantare. quia ut ait iacobus quartus. Peccatis quia amicitia huius mundi inimica est deo. Quicunq; ergo volunt esse amicus huius seculi inimicus dei constituitur. qd cernens Gre. di. Nemo potest in una eadem re omnipotenti deo et in omnibus gratia existere. Nam deo amicum se negat qui eius placet inimico. et inimicus de veritate aduersabitur quo eidem verita subiungatur de hac lucta di. Bern. Clerici. Amatores sunt qui aduersus huius seculi luctantur illecebras. Undum ergo melius videtur et supplantare non possumus nisi ut ipsi sum per omnia relinquamus. quod figuratum legitimus in predicto veteri iacob qui fūigendo non concettando laban auunculuz suum yicit. hoc ante omnia precauentes ne sic fugientes surremūr ydola laban. id ē mundi affectiones et imaginaciones. ipsa sicut ratus sub straminibus nos sub religiosis vestibus abscondamus. Nam de talibus Jacob sententiam moris dedit dicens. Apud quicunque deos tuos inneneris. nec tam fratribus nostris. que sententia est coram deo et sanctis omnibus approbata. Quartū membrū luctandi viz cum angelo in sermone alium reseruemus. eo quod cum nobilio rem contineat materiaz diffusius pertractatur ad laudem iesu christi. et.

De eodem sermone. LVII.

Iacob dilexi esau aut odio habui. malach. primo dicitur. Ille qui certat in luctamine aliquando se superiorē. aliquando vero eum cuius quo contendit inuenit superiorē. qui enim luctatur nondum est victoriam p̄secutus. sed certat ut eum vincere valeat qui resistit. Velerba itaq; proposita licet te veteri iacob secundum literalem hystoriam dicta sint finis mysticū tñ sensum de nō iacob. et finis moralez expositionē p̄nū intelligi de quolibet lucratore. Qd autem veterē iacob dilexerit patet ex eiusdem vbi assertione. alias enim significatio nominis caderet ab effectu qd in vobis domini fieri nō potest. Qd autem nēm iacobum dilexerit. triplici signo patet. sc̄ ex tribularōis multiplicitate. ex aplatu dignitate et singulari familiaritate. Nam de primo dicitur. Quem dicit dominus corripit et quasi pater in filio sic complacet sibi. de secundo est ratio. Qui enim aliū ad sublimē dignitatē p̄mouet certū est quod diligit eū. vnde iohan. hoc est preceptū meum ut diligatis inuicē sicut dilexi vos. de tertio patet. Deus enim iacobū præceteris familiae habuit. qd ipm et fratre suo iohanne exclusis alijs sepe ad sua secreta vocavit. Qd etiā quilibet luctatorē tñ tribularōe positū diligat p̄z Elipo. vbi dicitur. Ego quos amo aeguo et castigo. Cum igitur sint duo principia merredi. actiones viz et passiones. nē iacobus imitatus est veterē in passionē sufferētia. Sic enim in efficacia actionē in eisdem locis et rationib; viciō passiones in utero. patiam inter exhibēs ad quilibet passionē vicens se. ne alius quis motus impatiē surgeret in corde suo. Unde in act. de eo et de alijs coaplīs legitur. Ibāt apli gaudentes a p̄spectu p̄cilijs. quoniam digni habiri sunt. p̄ noīe ielu p̄miliaj pati. Sed luctādo supplantauit passiones in domo hoc est in corpe malū. p̄ malo nūc reddēs et ideo legitur in vita sua quod cū eum hermogenes persecutur. dixit ad philetum ut bona pro malis finis quod magister nē nos docuit reddamus. absoluē eum qui te ligauit. Tercio vicit passiones et persecutores quas a mō p̄culit totius mōi maliciā vilipēdēs. Quartu luctabat cū anglo hoc ē cū mūnib;

D: